

1 Iulie – 7 Iulie

Autoritatea lui Pavel și Evanghelia

Textul de memorat: „Caut eu oare, în clipa aceasta, să capăt bunăvoința oamenilor sau bunăvoința lui Dumnezeu? Sau caut să plac oamenilor? Dacă aș mai căuta să plac oamenilor, n-aș fi robul lui Hristos.” (Galateni 1:10)

Studentii de la o universitate au construit în campusul lor o sală în care toți colegii lor erau bine-veniți – indiferent de rasă, sex, statut social sau convingeri religioase. Imaginează-ți cum s-ar simți dacă, după câțiva ani, vizitând campusul ar descoperi că actualii studenți, invocând o practică veche de secole, au făcut renovări și, în locul unei singure săli spațioase, menite a crea sentimentul de unitate, ar găsi câteva săli mai mici, în care accesul ar fi permis în funcție de rasă, sex etc.?

Cam aceasta era situația în care se afla Pavel când a scris această epistolă către bisericiile din Galatia. Planul lui ca neamurile să intre în biserică doar pe baza credinței era combătut de învățătorii falși care susțineau că orice credincios dintre neamuri trebuie să fie circumcis înainte de a fi primit în biserică.

Din punctul de vedere al lui Pavel, concepția lor era un atac asupra esenței însăși a Evangheliei și s-a simțit nevoit să răspundă. Răspunsul lui este Epistola către galateni.

Duminică, 2 iulie – Pavel, autorul epistolei

1. Citește 2 Petru 3:15,16. Ce ne spun aceste versete despre felul în care erau percepute scrierile lui Pavel?

Când le-a scris galatenilor, intenția lui Pavel n-a fost aceea de a realiza o capodoperă literară. Dimpotrivă, sub călăuzirea Duhului Sfânt, Pavel și-a propus să ia în discuție situațiile concrete care aveau legătură cu el și cu credincioșii din Galatia.

Epistolele au avut un rol semnificativ în lucrarea apostolică a lui Pavel. Ca misionar al neamurilor, el a întemeiat mai multe biserici în zona mediteraneană. Deși le vizita ori de câte ori avea posibilitatea, nu putea rămâne prea mult timp într-un loc. Pentru a compensa absența, le trimitea bisericilor scrisori care conțineau îndrumări. Cu timpul, copiile epistolelor lui au ajuns și în alte biserici (Coloseni 4:16). Deși unele epistole s-au pierdut, cel puțin treisprezece cărți din Noul Testament poartă numele său. După cum arată și cuvintele lui Petru din versetele de mai sus, la un moment dat, scrierile lui Pavel au ajuns să fie considerate inspirate. Aceasta ne arată că lucrarea sa a câștigat autoritate încă de la începutul istoriei bisericii.

Într-o vreme, unii creștini au crezut că forma epistolelor lui Pavel este unică, este un „tipar” special creat de Duhul Sfânt, specific Cuvântului inspirat al lui Dumnezeu. Concepția aceasta a fost abandonată atunci când doi tineri cercetători de la Oxford, Bernard Grenfell și Arthur Hunt, au descoperit în Egipt în jur de cinci sute de mii de fragmente din papirusuri vechi (documente scrise pe papirus). Pe lângă faptul că au descoperit unele dintre cele mai vechi copii ale Noului Testament, au descoperit și chitanțe, documente de încasare a taxelor, adeverințe de plată și scrisori personale.

Spre surprinderea tuturor, forma de bază a scrisorilor lui Pavel s-a dovedit a fi cea uzuală pentru vremea aceea. O scrisoare era alcătuită din următoarele secțiuni: (1) un salut introductiv, în care erau menționate expeditorul și destinatarul, și apoi o urare; (2) un cuvânt de mulțumire; (3) cuprinsul scrisorii și, în încheiere, (4) o remarcă finală. Așadar, Pavel a respectat forma de bază a scrisorilor din vremea lui, adresându-se contemporanilor lui printr-un mijloc de comunicare și un stil cu care ei erau familiarizați.

Care crezi că este cauza pentru care și unii contemporani de-ai noștri răstălmăcesc Scripturile?

Luni, 3 iulie – Chemarea lui Pavel

Deși epistolele lui Pavel respectă în general formatul de bază al scrisorilor din Antichitate, Epistola către galateni are trăsături unice. Odată identificate, acestea ne ajută să înțelegem mai bine situația de acolo.

2. Compară salutul introductiv din Galateni 1:1,2 cu salaturile din Efeseni 1:1; Filipeni 1:1 și 2 Tesaloniceni 1:1. Ce asemănări și ce deosebiri există între ele?

Salutul introductiv folosit în Galateni este puțin mai lung decât celelalte. Pavel insistă asupra fundamentului autorității sale apostolice. Literal, cuvântul *apostol* înseamnă „trimis”, sau „mesager”. În Noul Testament, cuvântul acesta se referă, în sensul lui cel mai restrâns, la primii doisprezece ucenici ai lui Isus și la cei cărora El li S-a arătat după înviere și pe care i-a trimis ca martorii ai Săi (Galateni 1:19; 1 Corinteni 15:7). Pavel declară că el face parte din acest grup de oameni aleși.

Faptul că el neagă ferm ideea că autoritatea sa de apostol ar veni de la oameni ne sugerează că exista printre galateni o încercare de a discredita autoritatea sa de apostol. De ce? Unii credincioși nu puteau accepta ideea că mântuirea se bazează doar pe credința în Hristos, și nu pe faptele Legii. Ei considerau că Evanghelia lui Pavel diminua importanța ascultării. Acești instigatori lucrau subtil. Ei știau că temelia mesajului său evanghelic era legată direct de sursa autorității sale apostolice (Ioan 3:34) și erau hotărâți să atace cu putere această autoritate. Poate că ei nu negau în mod direct apostolatul lui Pavel, ci doar insinuuau că mesajul lui nu era chiar atât de important. Faptul că Pavel nu făcea parte dintre primii urmași ai lui Isus îi făcea pe unii să considere că autoritatea lui nu venea de la Dumnezeu, ci de la oameni – de la conducătorii bisericii din Antiohia (Faptele 13:1-3) sau de la Anania (Faptele 9:10-18). Era pericolul ca Pavel să fie considerat un simplu mesager venit din Antiohia sau din Damasc și nimic mai mult! În consecință, mesajul lui putea fi perceput doar ca o părere personală și nu ca un mesaj de la Dumnezeu.

Pavel a recunoscut pericolul și a trecut imediat la apărarea apostolatului său primit de la Dumnezeu.

Ce modalități, unele chiar subtile, sunt folosite în prezent, pentru a discredita autoritatea Scripturii? Cum putem să le identificăm?

Marti, 4 iulie – Evanghelia vestită de Pavel

3. În afară de faptul că își apără autoritatea de apostol, ce lucru mai subliniază Pavel în salutul din introducerea Epistolei către galateni? Compară Galateni 1:3-5 cu Efeseni 1:2; Filipeni 1:2 și Coloseni 1:2.

Una dintre trăsăturile unice ale epistolelor lui Pavel este modul în care el asociază cuvintele *har* și *pace* în formulele de salut. Prin alăturarea acestor două cuvinte, el modifică formulele de salut cele mai utilizate la data aceea în lumea greacă și iudaică. Acolo unde un grec din vremea lui ar fi scris „Salutare!” (*charein*), Pavel scrie „Har”, cuvânt care, în greacă, sună asemănător (*charis*). Lângă acest cuvânt, el adaugă salutul iudaic „Pace”.

Asocierea acestor două cuvinte nu formează doar un simplu salut politicos, ci un adevărat rezumat al Evangheliei sale. (De altfel, Pavel folosește aceste două cuvinte mai des decât oricare alt scriitor al Noului Testament.) Harul și pacea nu vin de la Pavel, ci de la Dumnezeu Tatăl și de la Domnul Isus Hristos.

4. Cum subliniază Pavel esența Evangheliei, în Galateni 1:1-6?

Deși spațiul redus din introducere nu îi permite lui Pavel să vorbească în detaliu despre Evanghelie, el surprinde esența ei în doar câteva fraze scurte. Care este adevărul central pe care se întemeiază Evanghelia? Nu este conformarea față de Lege (poziția oponentilor lui), ci lucrarea îndeplinită de Hristos pentru noi prin moartea Sa pe cruce și prin învierea Sa din morți. Moartea și învierea Sa au făcut ceea ce noi singuri nu puteam face niciodată. Ele au înfrânt puterea păcatului și a morții, eliberându-i pe urmașii Săi de sub puterea răului care îi ține captivi pe atât de mulți.

Meditând la vestea minunată a harului și a păcii pe care Dumnezeu ni le-a oferit prin Hristos, Pavel adaugă, în versetul 5, o laudă pentru Dumnezeu.

Ce înseamnă, în mod practic, ca Domnul, prin jertfa Sa, „să ne smulgă din acest veac rău”? (Galateni 1:4)

Miercuri, 5 iulie – Nicio altă evanghelie

5. Ce urmează de obicei după salutul introductiv din epistolele lui Pavel? Prin ce se deosebește Galateni de celelalte epistole? Compară Galateni 1:6 cu Romani 1:8; 1 Corinteni 1:4; Filipeni 1:3 și 1 Tesaloniceni 1:2.

Cu toate că, în epistolele sale, Pavel abordează tot felul de probleme și de situații apărute în bisericile locale, după salutul introductiv, are obiceiul să adauge un cuvânt de rugăciune sau de mulțumire la adresa lui Dumnezeu pentru credința cititorilor lui. El face acest lucru chiar și în epistolele adresate corintenilor, care aveau tot felul de comportamente condamnabile (vezi 1 Corinteni 1:4 și 5:1). Însă situația din Galatia este atât de gravă, încât Pavel omite cu totul cuvântul de mulțumire și trece direct la subiect.

6. Ce cuvinte aspre folosește Pavel pentru a-și exprima îngrijorarea adâncă pentru cele ce se întâmplau în Galatia? Galateni 1:6-9; 5:12.

În acuzațiile pe care li le aduce galatenilor, Pavel nu se ferește să folosească cuvinte aspre. El îi acuză că și-au trădat chemarea de a fi creștini. De altfel, cuvântul „treceți”, din versetul 6, era adeseori folosit cu referire la soldații care își trădau țara și dezertau. Pavel spune aici că, din punct de vedere spiritual, galatenii erau niște dezertori care îi întorseseră spatele lui Dumnezeu.

Prin ce faptă Îl părăsiseră ei pe Dumnezeu? Prin trecerea la o altă evanghelie. Pavel nu susține aici că ar exista mai multe evanghelii, ci doar că unii membri ai bisericii, susținând că numai credința în Hristos nu era suficientă (Faptele 15:1-5), lăsau să se creadă că ar exista o altă evanghelie. El este atât de alarmat de această distorsionare a Evangheliei, încât ar vrea ca toți cei care predică o evanghelie diferită să cadă sub blestemul lui Dumnezeu (Galateni 1:8). El insistă asupra acestei idei și o repetă de două ori aproape în aceleași cuvinte (Galateni 1:9).

Ce lecție învățăm de la Pavel despre cum să-i tratăm pe cei care predică o altă „evanghelie” în prezent?

Joi, 6 iulie – Originea Evangheliei vestite de Pavel

7. Instigatorii din Galatia pretindeau că Evanghelia vestită de Pavel avea la bază dorința lui de a câștiga aprobarea celorlalți. Cum ar fi scris Pavel această epistolă, dacă acesta ar fi fost scopul lui? Galateni 1:6-9,11-24

De ce nu le cerea Pavel convertiților neevrei să se circumcidă? Fiindcă dorea cu orice preț să aibă convertiți, răspundeau oponentii lui. Pavel nu le impunea această condiție, fiindcă știa că cei dintre neamuri aveau rezerve față de circumcizie. Dorea deci să le facă pe plac la toți! Ca răspuns la această acuzație, Pavel le îndreaptă atenția către cuvintele sale categorice în versetele 8 și 9. Dacă și-ar fi dorit aprobarea oamenilor, nu ar fi avut o atitudine atât de fermă!

8. De ce spune Pavel că este imposibil să fii urmașul lui Hristos și să încerci totodată să le faci pe plac oamenilor? Versetul 10

9. După ce afirmă că a primit Evanghelia și autoritatea direct de la Dumnezeu (vers. 11,12), ce argumente aduce el în sprijinul acestei afirmații? Versetele 13-24

În versetele 13-24, avem o relatare autobiografică a vieții lui Pavel înainte de convertire (vers. 13,14), a momentului convertirii (vers. 15,16) și a vieții sale de după convertire (vers. 16-24). Pavel declară că, date fiind circumstanțele în care s-au petrecut aceste evenimente, interpretarea că Evanghelia lui ar veni de la oameni, și nu de la Dumnezeu, este exclusă. El nu acceptă să stea cu mâinile încrucișate și să le permită altora să

desconsidera mesajul lui prin discreditarea chemării lui. El știe ce experiențe a avut, el știe ce fusese chemat să predice și este hotărât să facă lucrarea pe care fusese chemat să o facă, oricât l-ar costa.

Cum putem distinge, în prezent, o predicare evanghelică de una populistă?

Vineri, 7 iulie – Un gând de încheiere

„Aproape în fiecare biserică existau unii membri care erau iudei din naștere. Învățătorii iudei ajungeau cu ușurință la acești convertiți și, prin intermediul lor, câștigau influență asupra bisericilor. Fiindcă era imposibil să combată învățăturile lui Pavel cu argumente scripturistice, ei recurgeau la metodele cele mai lipsite de scrupule pentru a contracara influența sa și pentru a-i slăbi autoritatea. Ei declarau că Pavel nu fusese ucenicul lui Isus și că nu primise de la El nicio însărcinare, dar se încumeta să dea niște învățături care contraziceau direct cele susținute de Petru, Iacov și de alți apostoli.

Sufletul lui Pavel s-a tulburat când a văzut relele care amenințau să distrugă rapid aceste biserici. El le-a scris imediat galatenilor, dând în vileag aceste teorii false și muștrându-i cu mare asprime pe cei care se îndepărtaseră de credință.” – Ellen G. White, *Sketches From the Life of Paul*, pp. 188–189

BIBLIA ȘI CARTEA PROFETI ȘI REGI – STUDIU LA RÂND

Biblia: Isaia 34–40

1. Cui îi era adresată încurajarea: „Fiți tari și nu vă temeți!”?
2. Ce reacție au avut Eliachim, Șebna și Ioah după întâlnirea cu Rabșache?
3. Ce i-a profetizat Isaia împăratului Ezechia după vizita solilor din Babilon?
4. Unde se afirmă că pământul este rotund (formă de cerc)?

Profeți și regi, capitolul 27

5. Ce anume îi făcuse pe Ahaz și pe oamenii de frunte ai împărăției lui să fie lipsiți de putere?